

עפ"ג 20/43561/08 - ישראל מאיר הררי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה בשבתו כבית-משפט לערעורין פליליים

05 נובמבר 2020

עפ"ג 20-08-43561 הררי נ' מדינת ישראל

בפני הרכב כבוד השופטים:

ו. גריל, שופט עמידה [אב"ד]

א. דגן, שופטת

ש. שטמר, שופטת עמידה

המערער:

ישראל מאיר הררי

עו"ז ב"כ עזה"ד גיל יואש

נגד

המשיבה:

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחוז חיפה

עו"ז ב"כ עזה"ד יעל יסיהוף

הודעת ערעור מיום 20.8.20 על גזר-דינו של בית-משפט השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל מוהר) מיום 6.7.2020 ב-ת"פ 10831-04-19

ב-ת"פ 10831-04-19

פסק דין

א. בפנינו ערעור על גזר-דינו של בית-משפט השלום בחדרה (כב' השופטת רקפת סגל מוהר) מיום 6.7.2020 ב-ת"פ 10831-04-19, לפיו הורשע המערער על-פי הodium בעבירות של גידול, ייצור והכנת סם מסוג קנאביס, החזקת סמים שלא לצורך עצמית, החזקת כלים להכנת סם שלא לצורך עצמית, החזקת סמים לצורך עצמית, הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן למסר מותנה בן שישה חודשים לתקופה של שלוש שנים, שלא עבר עבירה מסווג פשע על-פי פקודת הסמים המסווכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: "פקודת הסמים"), מסר מותנה בן שלושה חודשים לתקופה של שלוש שנים, שלא עבר עבירה מסווג עוון על פקודת הסמים המסווכנים, קנס בסכום של 5,000 ₪ או 30 ימי מאסר תחתיו, צו מבחן לתקופה של 18 חודשים וצו של"צ בהיקף של 250 שעות.

ב. העובדות הצדיקות לעניין הנ' בתמצית אלה:

המערער הוא יlid 1999. ביום 4.4.2019 הוגש כנגד המערער כתב אישום בו נתען, כי בתאריך 2.12.2018 שכר המערער דירה, ובchiposh שנערך במקום ביום 26.3.19 נמצא כי המערער מחזיק ומגדל 36 שתלי סם מסוכן מסוג קנאביס במשקל כולל של 9.15 ק"ג, וזאת שלא לצורך עצמית, וכן החזיק המערער במקום

עמוד 1

בכלים המשמשים להכנת סמים וגידולם שלא בהיתר: עציצים, מפוח, 6 מנורות, 3 מערכות אוורור מקובעות לקיר, מגן נייד, 6 שנאים, ו-7 מיכלי כימיקלים.

במטבח נמצא נספת של סמ מסוכן מסוג קנאביס במשקל 2.67 גרם לצריכתו העצמית של המערער.

עוד נתען בכתב-האישום, שבתאריך 27.3.19 ניתנה החלטת בית-משפט השלום בפתח-תקוה על מעצרו של המערער במעצר בית מלא ומוחלט בכתבות שבחרה בפיקוח לシリוגן של הוריו ואחיו וזאת עד 9.4.19, לרבות איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים וחובת התיעצבות לחקירה במשטרת או בבית משפט לפי דרישת.

נתען בכתב-האישום, שביום 2.4.19 הפר המערער את ההוראה החוקית בכך ששהה בחצר בכתבות מעצר הבית וסירב לחתום על הזמנה שנמסרה לו לצורך הגשת כתוב אישום ובקשה מעצר בית.

בתאריך 3.4.19, נוכח סירובו של המערער לחתום על הזימון, הגיע למקום שוטר שביקש למסור הזמנה למערער או מי ממפקחו, ואולם לא היה מענה, לא בכתבות מעצר הבית, ולא בטלפון השיכים למפקחים של המערער. כשעה ומחצה מאוחר יותר הגיעו למקום שוטרי היחידה החוקרת שמצוות את המערער שווה במקום ללא פיקוח של מי ממפקחו. משנעצר המערער ונלקח על ידי השוטרים לחקירה, פנה אליו המערער בנימית בטענה שאמו בבית, ישנה.

השוטרים פנו חזרה לבית המערער ובהגיעם הבינו בהוריו שבאים מן החוץ ברכbam, ואז' פנה הנאשם אל אמר לה: "**תגידי שישנת בבית**".

ג. נוכח האמור לעיל הגישה המדינה נגד המערער את כתב-האישום בו "יחסה לו עבירות של גידול לצור והכנת סמים מסוכנים לפי סעיף 6 של פקודת הסמים, החזקה/ שימוש בסמים שלא לצורך עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) רישא לפקודת הסמים, החזקה/שימוש בסמים לצורך עצמית לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים, הפרת הוראה חוקית לפי סעיף 287(א) לחוק העונשין, התשל"ג-1977 (להלן: "**חוק העונשין**") והפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 של חוק העונשין.

ד. בדיוון שהתקיים ביום 9.9.19 בפני בית-משפט קמא צין הסגנון, כי המערער מבקש להודות בעבודות כתב-האישום וכן בקש להזמין תסוקיר של שירות המבחן שייתן את דעתו גם לשאלת אי-ההרשעה.

המדינה בתשובהה לא התנגדה להפניית המערער לצורכי עירicht תסוקיר בציינה שהמלצות התסוקיר לא יჩיבו אותה, יחד עם זאת התנגדה המדינה להזמנת תסוקיר שירות המבחן בסוגיות אי-הרשות של המערער וכן בבקשתה שנוכח הודהתו בעבודות כתב-האישום ירושע המערער.

בוחלתו מאותו יום רשם בפני בית-משפט קמא את הودאתו של המערער ביצוע העבירות מבלי להרשיעו והורה על הזמנת תסקير שירות המבחן שיתיחס הן לשאלת ההרשעה והן לעונש.

ה. בתסקיר מיום 20.12.12 ציין, כי המערער גדל במשפחה המנהלת אורך חיים דתי חרדי. המערער השלים 11 שנים לימוד בישיבות חרדיות. החל מגיל 16 לערך החל המערער להתרחק מהעולם הדתי. בהמשך פעל המערער לקבالت פטור משירות צבאי. החל משנת 2017 ועד לمعצרו עבד המערער בתחום המשלוחים, וכחודשים לפני התסקיר החל לעבוד בתחום המכירות במגרש כלי רכב.

אין לחובת המערער הרשעות קודמות.

בפני שירות המבחן צין המערער, שגידל סמים לצורך שימוש עצמי על רקע שיקולים כלכליים ונוכח רצונו להפיק מן הסמים שמן קנאביס לשימוש עצמי.

באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית צין המערער, כי לא ידע שההורא יצאו מן הבית והוא שווה בבית ללא מפקח.

שירות המבחן מצין, שהמערער מבטא תפיסה לפיה מדובר בטעות נקודתית בהפעלת שיקול דעת מתוך העדר הבנה להשכלות הtentholot, ואולם בדבריו עלתה הבנה לפסול שבהתנהגותו ונשיא באחריות חלקית לביצוע העבירה. כמו-כן מצין שירות המבחן, שהמערער ביטה חרטה על מעורבותו בעבירה וטען כי מדובר בתנהלות חריגה שאינה מאפיינת אותו בדרך כלל ואינה תואמת את נורמות ההתנהגות המקובלות במשפחה ובסביבתו.

עוד טען המערער בפני שירות המבחן, שמאז ביצוע העבירות הנדונות חל שינוי משמעותי בתנהלו, הוא הפסיק להשתמש בסמים והפסיק לגידל קנאביס ונוער בגורמי תמייה ולצורך התמודדות עם קשיים.

התרשומות שירות המבחן היא שהמערער מציג את עצמו כמי שעשה שינוי מהותי בתנהלו, אך נעדר חיבור רגשי והבנה רגשית להתנהגותו.

שירות המבחן הוסיף, כי להערכתו התנהלות המערער עם ביצוע העבירות מבטאת קושי בהפעלת שיקול דעת מותאם, מושיכת לריגושים והתנסויות חדשות, לצד דרך לבטא את קשיים ואת צורך הרגשים שלא ענו ושותם הוא התקשה לבטא באופן יעיל. בנוסף התרשם שירות המבחן מדפסים התמכורותים לסמים שככל הנראה עמדו ברקע להגמת גבולותיו הפנימיים והחיצוניים.

לפי הערכת שירות המבחן קיים סיכון להישנות מעורבותו של המערער בעבירות בעtid. נוכח סיכון זה סבר שירות המבחן שיש חשיבות לשלב את המערער בהליך טיפול.

המערער, אך ציין שירות המבחן, ביטה העדר נזקקות טיפולית, אך ביטה נכונות מילולית להשתלב בהליך טיפול על רקע ההליך המשפטי הנדון.

שירות המבחן המליץ על דחית הדין בעניינו של המערער בשלושה חדשים לצורך שילובו של המערער בטיפול, שבתקופה זו תיבחן יכולתו להשתלב בהליך טיפול כנדרש ותשקל האפשרות להפנותו לאבחן ולטיפול בתחום ההתמכרות.

. בישיבת בית-משפט קמא מיום 15.1.20 נעתר בית-משפט קמא להמלצת שירות המבחן לדוחות את הדין בשלושה חדשים כדי לאפשר את שילובו של המערער בטיפול.

בתסקירות שירות המבחן מיום 20.6.20, ציין, כי לפי דיווחי המערער ממשיר הוא להתגrror בבית הוריו ולעבדו כಚיך בתחום מכירת כל רכב. עוד ציין, כי לאחרונה שללים את לימודיו בקורס תיווך. המערער ציין שהוא גם ממשיר להימנע משימוש בסמים ושלל קשרים עם גורמים שליליים. בדיקת שתן שנערכה לו נמצאה נקייה משרדי סם.

במהלך החודשים ינואר-פברואר 2020, אך מצין שירות המבחן, השתתף המערער בקבוצת טיפולית ובמהלך המפגשים הקבוצתיים התבטה המערער באופן פתוח בנוגע לחיו ולמחקרים שהוא נושא בהם בגין מעורבותו בעבירות והעליה תכנים משמעוניים בנוגע לאיוחי חייו השונים. בנוסף ביטה המערער מוטיבציה להמשיך ולתמיכה בהליך טיפולית לצורך שיתוף בקשרים ותמייה ולהרחבה יכולתו לקבל החלטות באופן מושכל יותר.

התרשומות של שירות המבחן היא כי התנהלותו של המערער במהלך תקופה הדחיה מבטאת שיתוף פעולה עם שירות המבחן ויכולת לישם באופן פועל את הצהורותיו המילוליות בדבר נכונותו להשתלב בהליך טיפול. השתתפותו בקבוצת והתנהלותו במהלך המפגשים מצבעה על תזוזה התחלתייה בעמדותיו בנוגע לביצוע העבירות. כמו כן מבטא המערער, לפי התרשומות שירות המבחן, הכרה בהשלכות הרסניות שנגרמו לו עקב השימוש בחומרים ממוכרים כולל מעורבותו להתנהלות עוברת חוק.

שירות המבחן התרשם כי המערער אינו זקוק להתערבות בתחום ההתמכרות וכי הטיפול בשירות המבחן נותן מענה מספק עבورو. עוד ציין שירות המבחן, כי הוא התרשם שהמערער, אשר נעדר עבר פלילי, חוות הרתעה משמעותית על רקע ההליך המשפטי ודיווח על שינוי משמעוני בתנהלותו מאז העבירות הנדונות, ובכלל זה, הפסקת שימוש בסמים באופן עצמאי.

מבדיקות השtan עליה, שהמערער שומר על ניקיון מסוים לאורך הקשר שלו עם שירות המבחן.

שירות המבחן ממליץ לנקט בדרך של ענישה משולבת שתכלול רכיב שיקומי לצד ענישה מוחשית חינוכית. מכאן המלצת שירות המבחן להטיל על המערער צו מב奸 לתקופה של שנה וממחזה במסגרתו ימשיר המערער בהליך טיפולי במסגרת שירות המבחן כדי להקנות לו דרכי חשיבה והתנהגות שקולות ומתוכננות וכן צו של"צ בהיקף של

250 שעות שיהווה עבורו עונש מוחשי וחינוכי למען אוכלוסייה נזקנית.

לענין סוגית הרשותו בדיון ביטא המערער בפני שירות המבחן חששות כבדים שהרשעתו פגעה בתפקידו ובעתידו המוצע זאת לאחר שסימן ליום קורס תיווך. הרשותו, כך נטען, תמנע ממנו לעסוק בתחום זה. המערער הצביע בפני שירות המבחן על חוק המתואימים ובנוסף ציין, שהוא מעוניין להשתלב לימודי משפטים בעתיד והרשעה תמנע ממנו לקבל רישיון לעסוק במקצוע זה, וכן ביטה חשש שהרשעתו בדיון פגעה בדימויו האישי החברתי והמקצועי.

שירות המבחן מצין כי הויל ומדובר בעיר, שבו מעורבותו הראשונה בפלילים השואף לניהל אורח חיים נורמטיבי, נשא באחריות על ביצוע העבירות, מבטא חשש כי הרשותו בדיון עלולה לפגוע בעתידו המוצע, וכן מבטא נכונות ליטול חלק בהליך טיפול, המליצה היא לסימן את ההליך המשפטי ללא הרשותו בדיון.

. ז. בישיבת בית-משפט קמא מיום 22.6.2022 נשמעה עדות אביו של המערער שמסר, כי שלא התגיים המערער לצבאותו הוא הכנסו לעבוד בחברה שבבעלותו להסעות ולניקיון, וכן שכר לו דירה על-מנת שיתחיל את חייו ואולם רוח שנות ננסחה במערער ומכוון שהמערער הוא, לדבריו האב: "בשם הכל יلد", בקשתו היה כי תמחק העבירה. המערער, לטענת האב, אינו מסוכן לציבור וכל אדם עלול לטעות.

. ח. ב"כ המדינה עמד בבית-משפט קמא על-כך שהמערער ירושע וכיין, כי הימנעות מהרשעה היא בגדר חריג ובענינו, אין המערער עומד בתנאים שנקבעו בפסיכה לצורך הימנעות מהרשעה הויל ומדובר בעבירות סמים, גידול והחזקת סמים שלא לצרכיה עצמית, החזקת כלים להכנת סמים, הפרעה לשוטר והפרת הוראה חוקית. המערער, כך ציין ב"כ המדינה, אף לא הצבע על פגעה קונקרטית בעתידו ואין די באמירה כי הרשותה עלולה לפגוע בו בשילובו במקצוע התיווך או לימודי המשפטים או בדימויו החברתי,ומי שմבקש להצדיק אי-הרשעה חייב לתמוך את טענותיו בתשתית ראייתית מתאימה.

ב"כ המדינה הפנה להוראות חוק המתואימים במרקען, התשנ"ו-1996, וכיין, שלרשם הופעל לפי חוק המתואימים יש שיקול דעת אם למנוע מתן רישיון בגין עבר פלילי. לפי הפסיכה מקום בו קיים מסדר (רגולטור) המופקד על טוהר השירות בעיסוק מסוים ראוי להשאיר את החלטה בידי בית המשפט לא יכנס בנעליו של אותו מסדר. כך גם בנוגע למקצוע משפטי לפי סעיף 44 לחוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961.

באשר לענישה טען ב"כ המדינה, כי מתחם הענישה נע בין 10 חודשים ל- 18 חודשים מאסר בפועל, ואולם המדינה מוכנה לסתות מן המתחם כלפי מטה מטעמי שיקום ונוכח הנסיבות על המערער ומכאן הבקשה להטיל על המערער מאסר לרצוי בעבודות שירות, בכפוף לחוות דעת מומנה. כמו-כך ביקש ב"כ המדינה שבית משפט קמא יורה על חילוץ הרכב שהמערער אמר בחקירתו כי הוא נקנה על ידי אביו.

ט. הסגנור טען בפני בית-משפט קמא, שיש ליתן את המשקל הראוי לכך שהמערער היה בן 19 במועד ביצוע העבירה, וזה העבירה הראשונה בחיו ומיד בחקירתו במשטרה הודה בביוצעה וכן בהמשך בבית המשפט.

עוד טען הסגנור, כי העבירה בוצעה לאחר שהמערער החל להתרכז מעט מאוחר החיים הדתי, התגירה מן הפיטויים שנתקל בהם מחוץ לעולם הדתי ומה שהחל כשימוש בקנאביס במסיבות חברותיות הפרק בהדרגה להתמכרות. אביו של המערער רצה לסייע לו, סידר למערער עובדה בחברה שלו, רכש לו רכב ושכר עבورو דירה.

לטענת הסגנור, שכירת הדירה לא הייתה לשם ביצוע העבירה אלא המעורר התגורר בדירה והקצתה חדר אחד בה לmundha פרטיה אישית שהקים לצורך שימושו הפרטיא בלבד.

הסגנור הדגיש, שאין בחומר הראיות אינדיקטיה לכך שהמערער הוא סוחר סמים. המעורר היה בעבירות שיויחסו לו בכתב-האישום רק בגלל הנסיבות. הסגנור הוסיף שגידול שתלי הקנאביס אף לא הניב את הפרחים הראשונים הואיל והמערער הספיק להתגורר בדירה ארבעה חודשים בלבד, ואילו הצמח זקוק לתקופה של שישה חודשים להפתחותם. ولكن, אין מקום לטענה כאלו סיכון המערער את הציבור.

באשר לעבירה של הפרת הוראה חוקית צין הסגנור, שהairoע זעزع את המשפחה הואיל ועקב הפרת ההוראה החוקית נעצר המערער לשבועיים. מדובר במקרה צעיר שמדובר לא היה מעורב בפלילים, היה לו קשה מאוד לשאtet את המعتר בין עברייןיהם שהוא אינו קשור אליהם ולכן, "הואלקח את עצמו בידיים", השתלב בצו פיקוח מעצרים, מסר בדיקות שtan נקיות, ובמהמשך השתלב בשירות המבחן, ומן התסיקור עולה, שהמערערלקח קשה את המعتר וכן גם משפחתו, והairoע כלו הרתיע אותו וכיום ניתן לראות את צעדי הענק של המערער לקרה שיקום.

הסגנור צין, שבית-המשפט אפשר למערער במהלך השתלב בלימודים ובעבודה והמערער חזר ל上岗 החיים הנורמטיביים.

לטענת הסגנור, יש לאמץ את המלצת שירות המבחן להימנע מהרשעתו של המערער, ויש לתמוך בשלב השיקומי בו מצוי המערער כו. עוד טען הסגנור, שהרשעתו של המערער עלולה לפגוע בעיסוקו המקצועני בעtid, וכן גילו הצער לא ניתן לקבוע באיזה מէקזע יבחר, והדבר גם עלול לפגוע למערער בשידוכים, ולונוכח כל האמור, עתר הסגנור לאיומוץ המלצת שירות המבחן.

. מעסיקו לשעבר של המערער הופיע אף הוא בפני בית-משפט קמא וצין, כי לאחר שחרורו של המערער מן המعتר עבד אצל המערער ממחצית השנה עד שהתחילה תקופת הקורונה וצין, שהמערער אדם טוב, נאמן, ח纠正, ויש לו ידע במכירות.

ו".א. המערער עצמו צין בפני בית-משפט קמא, כי הוא מבקש את סליחת אביו שהוא איש ציבור, והוא חש שaczב אותו בטעות שעשה. המערער צין, שעבר תקופה לא קלה, והוא לא האמין שיגע למצוות צהה. ביום בו הוא נעצר הוא הבטיח לעצמו לעשות הכל שלא לחזור לואותו מצב ציון, כי השתלב בשירות המבחן, השתתף בכל הקבוצות והשיותות, התיחס לכך כאל בית ספר לחיים, ונגמל בכוחות עצמו, ומהז' לשנה אינו מעשן ואני עושה מעשה לא חוקי כלשהו.

לבית משפט קמא השיב המערער כי עשה קורס בתיווך, נכשל במועד הראשון של המבחן ואמור לגשת למועד נוסף ביום 20.7.20.

ו".ב. בפסק הדין מיום 6.7.20, הפנה בית-משפט קמא לפסיקה הרלוונטיות בקשר לתחוללת החיריג המאפשר סיום הליך פלילי באירועה, כשלל בית-המשפט לאזן בין השיקולים הכרוכים לשמור על האינטרסים הציבוריים לבין נסיבותו של הנאשם.

באשר לנسبות ביצוע העבירות צין בית-משפט קמא, כי נסיבות אלה חמורות נוכחות ה恬נו שקדם לביצוע העבירות, השימוש שנעשה בדירה לצורך גידול הסמים וabayora בצד הרבה שהיה נחוץ לצורך זה, לרבות הכמות הגדולה של הסמים שנתפסה בדירתו של המערער (9.15 ק"ג קנאביס) ועוד 2.67 גרם לשימוש עצמי, וכן התנהגותו של המערער במהלך הימים שלאחר מעצרו, שהייתה קרוכה בהפרת הוראה חוקית ובהפרעה לשוטרים במלילו תפקידם. מכאן שמידת פגיעתו של המערער בערכיהם המוגנים הנדרנים גבוהה היא.

בית-משפט קמא ציין, בהתייחס לפסיקה של אליה הפנה הסגורה, שכן יש מקרים בהם מנעים בתים המשפט מהרשיע את מי שהווו ביצוע עבירות דומות, משיקולי שיקום, אך באותה מקרים מדובר היה בנסיבות שתלים וסמים קטנות בהרבה מלה שנתפסו בדירה המערער.

לעומת זאת, כך הוסיף בית-משפט קמא, במקרים אחרים בהם מדובר הדומות לנسبות המקירה שלפנינו לרבות בנסיבות השtilים והסמים, החליטו בתים המשפט להרשיע את הנאים, גם במקרים המתאים לשיקום, אולם נמנעו מהטליל על הנאים עונשי מסר לרצוי בפועל או בעבודות שירות וגזרו עונשים של של"צ, מבחן, מסר על-תנאי וקנס כדי לאפשר את הליך השיקום. בית משפט קמא הפנה לפסיקה הרלוונטיות בה נגזרו עונשים מסווג זה.

באשר לטענת המערער שעלול להיגרם לו נזק אם יורשע הפנה בית-משפט קמא להוראת סעיף 5 לחוק המתווכים צין כי אין מדובר בהוראה נוקשה הפוסלת את המערער מלקל רישון תיווך אלא בהתאם להוראה זו יכול הוא להשמע את טענותיו ולנסות לשכנע את רשות המתווכים שהוא מתאים וראוי לשמש כמתווך.

בסיכום הדברים ונוכח סוג העבירות הנדרונות, כמות השtilים והסמים שנתפסו בדירה המערער, וכן ה恬נו מראש שהדירה תשמש כ"מעבדה" לצורך גידולם, וכן אופן התנהלותו של המערער לאחר ששוחרר למעצר בית,

הגיע בית-משפט כמו למסקנה, כי אין מדובר בנסיבות העונה על התנאים הנדרשים לחירga מן הכלל בדרך של אי-הרשעה, ולפיכך הרשי בית-משפט כמו את המערער בעבורות שבביצוע הודה.

בהתחשב בנסיבות האישיות של המערער לרבות גילו הצער, עברו הנקי, התגיסותו להיליך הטיפולי החשוב עבורו, וכן נוכח האמור בתסקרי שירותי המבחן, מהם עולה מצוקה גדולה שהובילה להתדרדרותו של המערער לשימוש בסמים, וכן התרשםות החיויבת של קצינית המבחן מן המערער והרשות שהוא הותיר על בית-משפט כמו שnochosh בדעתו לעורר את השני המתבקש בחיים, החלטת בית-משפט כמו להטיל על המערער את העונשים שפורטו לעיל בפתח דברינו על-מנת להבהיר למערער, מחד גיסא, שהtagisotvo להיליך השיקומי הייתה נכונה, ומайдך גיסא לחיב את המערער בתרומה משמעותית לציבור ולהרטיע אותו מפני ביצוע עבירות דומות בעתיד.

בית-משפט כמו הוסיף בסיפא של גזר הדין, כי בהעדר אינדיקציה ברורה לכך שהמעערער סחר בסמים שאוותם גידל, וכן מסמכי רישום הרכב, החליט הוא שלא להורות על חילוט הרכב.

ו"ג. המערער ממן להשלים עם פסק-דין של בית-משפט כמו ומונח בפנינו ערעورو בו מנסה הוא לשכנענו כי נתערב בפסק הדין של בית-משפט כמו, ונוראה על ביטול הרשעתו.

טענת המערער היא שבית משפט קמא לא נתן את המשקל הראוי להמלצת שירותי המבחן, לנסיבות ביצוע העבירה, ולנסיבות האישיות של המערער.

הסגור הפנה לגור דין אחר שניתן על ידי בית-משפט קמא ב-ת"פ 19-03-32633 כנגד נאש שגידל عشرות שתלי קנאבים במשקל של 45 ק"ג, וכן נתפס כשהוא מחזק 5 ק"ג קנאבים מוכנים להפצה, וכן למסר מותנה ושל"צ. באותו מקרה מדובר היה בנאשם כבן 37 בעוד שבענינו מדובר בבחור בן 21, בתחלת דרכו.

עוד ציין הסגור, שהמעערער "לקח עצמו בידיים" חדל בכוחות עצמו מלעשן קנאבים, והקפיד במשך שנה שלמה ליטול חלק בשיחות ובפגשים שירותי המבחן.

المعערער היה במעצר במשך שבועיים ולאחר מכן היה במשך שנה שלמה במעצר בבית מלא ומידי פעם הקל בית- המשפט על-תנאי שחררו עד לביטול המוחלט.

הוסיף הסגור, שבמהלך התקופה למד המערער לימודי תיוור, נכשל בבחינה הראשונה, בכוונתו לגשת לבחינה נוספת וכיום עוזר הוא לאחיו בעבודתו במשרד תיוור, כמו כן במהלך התקופה אפשר בית המשפט למעערער לצאת לעבודה והוא עבד בmgrash למכירת כלי רכב כמחצית השנה וביצע את תפקידו באופן משביע רצון.

עוד ציין הסגור, שאין בחומר הראיות אינדיקציה המלמדת על-כך שהמעערער סחר בסמים, ואין זה נכון ששכר

את הדירה לצורך גידול הקנאביס אלא יחד חדר אחד בדירה למטרה זו, ונתפס כחודשים בלבד לאחר שהחל לגדל את שתיליו הקנאביס. מכאן שעדין לא הייתה תפוחת לצמחים.

י"ד. בדין שהתקיים בפנינו ביום 22.10.20, חזר הסגנור על כל הטענות שהעליה הן בפני בית-משפט קמא והן בהודעת הערוור, והציג כי המערער **לא** ביצع את העבירה לצורך הfungus מסחרית.

הסגנור אישר בתשובה לשאלתנו, שהמערער אכן הורשע לפי הودאותו בשימוש בסמים שלא לצורך עצמית בציינו, כי הכמות שבידי המערער הייתה לצורך עצמית, אך טען שלא היה ניסיון להרוויח כסף או למוכר את מה שגדל. טען שהכמות נועדה עבור המערער בלבד, אם כי חזרנו והdagשנו בפני הסגנור, שאנו הוא רשאי להעלות כiom את הטענה כי הסם שנתפס ברשות מרשו היה לצורך עצמית בלבד, וזאת לאחר שהמערער הודה בעבירות כפי שייחסו לו בכתב-האישום (**שלא** לצורך עצמית). נכון האמור הוסיף הסגנור, שאין אינדייקציה בריאות לכך שהמערער הוא סוחר ואין אינדייקציה שהחומר שימש אחרים.

באשר לכונתו של המערער לעסוק בתיווך הגיע בפנינו הסגנור תמונותמן הפיסבוק של המערער לתמיכה בטעنته שהוא עובד כים בתיווך דירות, ולרבות המלצות של לקוחות עבורים ביצע עסקאות תיווך. עוד טען הסגנור, שהמערער לא ניגש לבחינות מועד ב' בתיווך (לאחר שנכשל במועד הקודם) מחמת נגיף הקורונה.

עוד הדגיש הסגנור, שהמערער היה כבן 19.5 במועד ביצוע העבירות, הליר המעורר טלטל אותו, והוא "ליך עצמו בידים", עבר תקופה שנה ומחצה הליר שיקומי מוצלח ושירות המבחן המליץ על אי-הרשעה.

הסגנור הפנה לפסיקה שנועדה לתמוך בטיעונו.

עוד טען הסגנור, כי המערער עומד בתנאי **הלכת כתב** (ע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נ"ב (3) 37), והוסיף, שהמערער יצא בעתיד לשידוכים, וההרשעה עלולה לפגוע בו.

ט"ז. המערער עצמו פנה אלינו וציין, כי ביצע את העבירה בהיותו כבן 19.5, הודה, הביע צערו וביקש סליחה וטעם מעצרו הבין את חומרת העניין, עבר שינוי בכוחות עצמו, נגמר מן השימוש בסם בעזרת שירות המבחן, ביצע את כל שנדרש ממנו ומזה למעלה משנה אין הוא צורך סמים.

עוד טען, כי החל לעבד בתיווך וגילתה את CISEROו בתחום זה ויש לו שאיפות ללמידה ולהתקדם ולכן מבקש הוא שבית המשפט יבטל הרשעתו.

ט"ז. ב"כ המדינה ביקשה לדחות את הערוור וצינה, שבית משפט קמא ישם כהלה את הלכות בית-המשפט העליון ולמעשה בהטלת העונשים על המערער הLN בית-משפט קמא כברת דרך לקראת המערער הוואיל ומתחם הענישה נע בין 10 חודשים מאסר בפועל ל-18 חודשים מאסר בפועל. בית משפט קמא חרג מן המתחם ואף מנע מלהטיל מאסר על דרך עבודות שירות (שאף לא היה מפריע להליכי השיקום של

המערער).

ב"כ המדינה הדגישה, שאין מדובר בעבירות שהמערער ביצע על רקע מצוקה, הואיל והמערער זוכה לתמיכת משפחתיות, כלכלית ורגשית רחבה, שהרי אביו העמיד לרשותו דירה, רכב ומקום עבודה. על רקע זה יש לדעת ב"כ המדינה לראות דזוקא בחומרה את ביצוע העבירות על ידי המערער. ב"כ המדינה הוסיפה, שאכן כפי שקבע בית-משפט קמא, אין מקום להימנע מהרשעה במקורה זה, ואין הצדקה לעקוף את המנגנוןם המקצועיים המותאים לכל מקרהaset שתווקדים של מנגנוןם אלה הוא לקבוע האם יש בעבירות שביצע מי שambil להתקבל כדי למנוע ממנו את קבלת הרישיון לעסוק בancock.

בהתיחס לתמונות הפיסבוק, שהוגשו לראשונה בפנינו בשעת הティיעון לערעור, העירה ב"כ המדינה, שיש בהן דזוקא כדי ללמד על-כך שההרשעה אינה מפרעה למערער בשגרת יומו והוא עובד במסגרת תיווך בתפקיד זה או אחר. עוד העירה ב"כ המדינה, כי לא מובנת טענת המערער שמדובר לא ניגש למועד ב' בבדיקות כמתווך מחמת הקורונה שהרי בדיון מיום 22.6.20 מסר המערער, שהוא עומד לגשת לבחינה ביום 20.7.20, וכל זה היה גם כן בתחום קורונה.

כמו- כן הפנייה אותנו ב"כ המדינה לפסיקה שנועדה לתמוך בעמדתה, והוסיפה, כי לא הוכח שנגרם או יגרם נזק למערער מחמת הרשעה, וכי בית-משפט קמא ישם נוכנה את פסיקת בית-המשפט העליון.

ו"ז. לאחר שנתנו דעתנו לכתב האישום שהוגש נגד המערער, ושבועבדיותיו הודה, וכן עיינו בתסקיריו שירות המבחן, בטיעונים לעונש בבית משפט קמא, בפסק-דין של בית-משפט קמא, בהודעת הערעור, בטיעונייהם לעונש של באי כח שני הצדדים בדיון שהתקיים בפנינו ביום 22.10.20, וכן בדברי המערער עצמו, ולאחר שניתנו דעתנו לפסיקה הרלוונטיות מסקנתנו שדין הערעור להידחות.

ו"ח. הכלל הוא שנאשם בגין, משנקבע כי ביצע עבירה - יש להרשיונו. הימנעות מהרשעה היא בבחינת היוצא מן הכלל. אנו מפנים להלכת **כתב**, שם, עמ' 342:

"אכן, עונשתו של הנאשם היא אינדיידואלית, ובית המשפט בוחן עונינו של כל הנאשם ונאשם ואיינו קובע את עונשו אך על-פי מהות העבירה. ואולם, מהותה של העבירה, הצורך בהרטעת הרבים, ובעבירה שקורבן איינו הפרט אלא הציבור כולה אף הוקעת מעשי העבירה - בצריף מדיניות עונישה אחת ככל האפשר על-יסודות שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורםים העולאים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.

הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על הרשעה לפצע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסתויים על הרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים המפורטים לעיל (הדגשה שלנו).

ו"ט. ערים אלו כמובן לגילו הצעיר של המערער שהוא בן 21 כיום ובמועד ביצוע העבירות היה בן 19.5, וכן ערים אלו לכך שהמערער נעדר עבר פלילי. נתנו דעתנו גם לכל המפורט והמתואר בתסקרי שירות המבחן לרבות שיתוף הפעולה החיובי בין המערער לבין שירות המבחן והמלצתו של שירות המבחן לסיום את ההליך המשפטי ללא הרשעה. למרות כל האמור לעיל, איננו סבורים כי העבירות בהן הורשע המערער מאפשרות ויתור על ההרשעה מבלתי שתהא בכר פגיעה מהותית בשיקולי הענישה האחרים.

במילים אחרות: איננו סבורים שהאינטרס הציבורי מאפשר הימנענות מהרשעה בעבירות אותן ביצע המערער. לעניין זה אנו מאמצים את שיקוליינו ונימוקיו של בית-משפט קמא.

כ. נזכיר, שהמערער החזיק וגידל בדירה אותה שכר 36 שטייל סט מסוכן מסוג קנאבים, במשקל כולל של 9.15 ק"ג, שלא לצרכתו העצמית, ובנוספּ גם החזיק בכלים אשר משמשים להכנת סמים וגידולם ובהם: עציצים, מפוח, 6 מנורות, 3 מערכות אוורור מקובעות לקיר, מגן נייד, 6 שענים ו-7 מכלי כימיקלים, ובנוספּ גם החזיק בסט מסוכן מסוג קנאבים במשקל 2.67 גרם נטו לצרכתו העצמית, ובכך ביצע את העבירות של גידול ייצור והכנת סמים מסוכנים, החזקת סמים שלא לצורך עצמית, החזקת כלים להכנת סט שלא לצורך עצמית, וכן החזקת סמים לצורך עצמית.

על כל אלה יש להוסיף, כי לאחר שבית המשפט הורה ביום 27.3.19 שהמערער ישאה בمعצר בבית מלא מוחלט בפיקוח של הוריו ואחיו, וכן חייב אותו בהתיrzבות לחקירה במשטרת או התיאזרות בבית המשפט על-פי דרישת הפהר המערער ביום 2.4.19 את ההוראה החוקית וזאת משסירב לחתום על הזמן שנמסרה לו באמצעות שוטרים להתיrzב בבית משפט השלום לצורך הגשת כתב האישום נגדו, וביום 3.4.19, בהמשך לשירותו לחתום על הזמן, משהגעו השוטרים לכתובתו של המערער, נמצא הוא שווה במקום לא פיקוח של מי מפקחיו. כאשר נלקח המערער על ידי השוטרים לחקירה טען הוא בפניהם שאמו ישנה בבית. משחררו השוטרים חזרו לבית המערער הבחנו הם בהוריו שבאים מן החוץ ברכbam, ואזיו פנה המערער אל אמר לה: "תגידו **שישנת בבית**". מכאן שהמערער גם ביצע עבירות של הפרת הוראה חוקית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

כ"א. בצדך צין בית-משפט קמא בפסקה 13 של פסק-דין:

"נסיבות ביצוע העבירות במרקחה שלפני חמורות בעיני, הן בשל התכונן שקדם להן, השימוש שנעשה בדירה לצורך גידול הסמים ואבזרה לצורך הרבה שהוא נחוץ לצורך זהה, הן לנוכח הכמות הגדולה של הסמים שנתפסה בדירה הנאים - 9.15 ק"ג קנאבים ועוד 2.67 גרם לשימוש עצמי, והן לנוכח התנהגותו במהלך הימים שלאחר מעצרו, שהייתה הכרוכה בהפרת הוראה חוקית ובהפרעה לשוטרים במילוי תפקידם. משכך, מידת פגיעתו של הנאשם בערכיהם המוגנים הנדונים, גבוהה היא". (ההדגשה שלנו).

כ"ב. הסגנון הפנה לפסיקה שיש בה לטענתו כדי לתמוך בעמדתו לפיה ראוי להימנע מהרשעתו של המערער. כך למשל, הפנה אותנו הסגנון לגזר דין שניית על ידי בית-משפט קמא ב-ת"פ 32617-03-19 **מדינת ישראל נ' הרוניאן** (8.6.20), שם הורשע הנאשם בעבירות של גידול "יצור והכנת סמים מסוכנים, החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים להכנת סם שלא לצריכה עצמית, כשباءותיו מקרה גידול הנאשם (שם) עשרות שתלי סם מסוכן מסווג קנאביס במשקל נטו של 40.65 ק"ג, שלא לצריכתו העצמית וכן החזיק שקיות של סם מסוכן מסווג קנאביס במשקל 5.15 ק"ג שלא לצריכתו העצמית.

באוטו מקרה, התחשב בית-משפט קמא בכך שאותו נאם התגיים להליך שיקומי ממשמעותי ולכן חריג ממתחם הענישה והסתפק בהטלת עונשי מאסר על-תנאי, קנס, פסילה על-תנאי, צו מבנן ל- 24 חודשים ושל"צ בהיקף של 400 שעות, ואולם נציג, שהנאשם באותו תיק, **הורשע בדיין**, וכך אין בגזר הדין הנ"ל שאליו הפנה הסגנון, כדי לתמוך בטענה של הימנעות מהרשעה.

כ"ג. עוד הפנה הסגנון ל-ת"פ (שלום קריית-גת) 53716-03-15 **מדינת ישראל נ' זגורו** (5.4.16), שם נדון הנאשם בגין עבירות של גידול, "יצור, הכנת סמים מסוכנים, החזקה בסמים שלא לצריכה עצמית, החזקת כלים להכנת סם מסוכן, ובית המשפט נמנע מהרשעתו והסתפק בהטלת של"צ בהיקף של 500 שעות, קנס, התחייבות וצו מבנן, אלא שבאותו מקרה מדובר היה בקנאביס במשקל 355.4 גרם בתוך 21 שתלים, וכן החזקת סם מסוכן מסווג קנאביס במשקל 236.8 גרם שלא לצריכה עצמית, ואילו בעניינו של המערער, מדובר בהחזקת גידול של 36 שתלי קנאביס במשקל כולל של 9.15 ק"ג.

כ"ד. ב-ע"פ (מחוזי חיפה) 10-08-41827-10-08 **פרידמן נ' מדינת ישראל** (30.12.10), הורשע המערער (שם) בבית משפט השלום בגין החזקת סם מסוכן מסווג קנאביס וכן כן גידול סמים מסוכנים מסווג קנאביס שלא לצריכתו העצמית והחזקק בכלים המשמשים להכנת סם מסוכן. הערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה משנקבע שלא נפל פגם בהחלטת בית-משפט השלום לפיה אין מקום לבטל את הרשעתו של הנאשם באותו מקרה.

כ"ה. ב-עפ"ג (מחוזי חיפה) 10-10-28110-10-10 **מדינת ישראל נ' עדין דוד** (17.12.15) מדובר היה בנאשם שהודה בכך שהוא ונאם נוסף גידלו בצוואתו בדירה שבהחזקה המערער סם מסוכן מסווג קנאביס במשקל נטו של 3,600 גרם, באופן שגידלו את הסם ב-21 שתלים בתוך עציצים וכדים (במקרה שבפניו החזק וגידל המערער 36 שתלי סם מסוכן מסווג קנאביס במשקל כולל של 9.15 ק"ג).

בית-משפט השלום החליט באותו מקרה להימנע מהרשעתו של הנאשם. ערעור המדינה שהוגש לבית המשפט המחוזי נדחה והחליט שלא להתעורר בפסק-דין של בית-משפט השלום, הן בהתחשב בהליך השיקומי שעבר הנאשם באותו מקרה, וכן משוכנע בית-המשפט המחוזי כי הרשותו של הנאשם תוכל את אפשרות לחזור לעבודתו בנמל, אם כי הובהר (בדברי ס. הנשיא כתוארו אז, השופט ר. שפירא, בחותם דעתו) שאין לראות בתוצאה ממשום הבעת עמדה בגין החזירתו של הנאשם לעובודה בנמל הוайл וענין זה מצוי בשיקול הדעת הבלעדי של הנהלת הנמל. כב' השופטת ת. נאות-פרי צינה בחווות דעתה כי: **"עסקין במקרה גבולי בכל**

הנוגע לשאלת אי-ההרשעה".

כ"א. הפרקליטה הפנתה אותנו להחלטת כב' השופט ג. קרא ב-רע"פ 500 עומר בזגלו נ' מדינת ישראל (18.10.21) (להלן: "עוני בזגלו"), שבהוטו מקרה הורשע הנאשם בבית משפט השלום בעבירה של גידול ייצור והכנת סמים מסוכנים, בצוותא חדא עם נאשם נוסף, וכן החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו. נטען, כי הנאשם גידל ביחד עם נאשם נוסף, שתיי סם מסוכן מסווג קנאביס במשקל כולל של 544.8 גרם ועוד והקימו לצורך זה "מעבדה" בדירותם שכילה אדנית, גנרטור, חומרי דישון, כלי תאורה ומשנקנסו השוטר והפקח לדירותם, השוטלו והתפרעו השניים. כמו כן נמצא כי החזיקו בדירותם סם קנאביס במשקל 3.6 גרם ועוד.

ה גם שהנאשם בעוני בזגלו טען, כי הרשותה תפגע בסיכויו לעבוד כרופא, ולמרות המלצה שירות המבחן לביטול הרשותה החליט בית-משפט השלום, שלא לבטל את הרשותה. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה. בבקשת רשות הערעור שהגישו אותו נאשם לבית המשפט העליון נדחתה אף היא, למרות טענות הנאשם בדבר גילו הצעיר, עברו הנקי, חלוף הזמן מאז ביצוע העבירה, השני שעשה בחיו מאז מעצרו, והעובדת שהחל בלימוד הרפואה.

בית-המשפט העליון דחה את בקשה רשות הערעור, הותיר בעינה את הרשותה ואף דחה את בקשתו לבטל את עונש המאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

מפתח חשיבות הדברים נביא כלשונם את דבריו של כב' השופט ג. קרא בפסקה 9 של ההחלטה בעוני בזגלו:

"למעלה מן הצורך, דין הבקשה להידוחות גם לגופו של עניין. כפי שנקבע בעוני כתוב, אי- הרשותה היא "חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטייל אמצעי זה רק במקרים יוצאי-דופן, שבهم אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן הרשותה לבין חומרתה של העבירה". על מנת להימנע מהרשותה הנאשם יש להראות כי הרשותה תפגע פגעה חמורה בשיקומו של הנאשם; וכי סוג העבירה מאפשר להימנע מהרשותה, מבלתי פגוע באופן מהותי בשיקולי עניישה נוספים (שם, בפסקה 7). על מנת לבטל את הרשותה נדרש המבקש להציג על פגעה קשה ו konkretiyת בסיכויי שיקומו ולבוסס אותה באמצעות ראיות (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל, בפסקה 10, בפסקה 10.11.2014); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל, בפסקה 8 (10.6.2014); רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל, בפסקה 9 (18.04.2018)).

בעוניינו, בית משפט השלום מצין כי "...לא הונחה לפני ولو ראשית ראייה כי הרשותה הנאשם בדיין, נשוא הליך זה, היא זו שתפגע ביכולתו לשמש כרופא בבוא העת". (פסקה 21 לגזר הדין). יתרה מכך, אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולת המבוקש לשמש כרופא בעתיד, צדק בית משפט קמא בכך שהותיר את הדיון בדבר ידי הגורם המוסמך (פסקה 8 לפסק הדין בערעור).

הדבר עולה בקנה אחד עם האינטראס הציבורי שבן מושגתו כי אדם ביצע עבירה פלילית שעלולה להשפיע על השירותו לעסוק במקצוע מסוים מן הראי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המתאימים.

זאת ועוד, מקובלת עליו קביעה הערכאות הקודמות, כי המבוקש אינו עומד גם בתנאי השנקיбу לשם ביטול הרשעה. העבירות בהן הורשע המבוקש ונסיבותו ביצוע - גידול יצור והכנת סמים מסוכנים, החזקה ושימוש בסמים לצריכה עצמית והפרעה לשוטר במילוי תפקידו - אין מאפשרות להימנע מהרשעתו של המבוקש מבלי לפגוע בשיקולי העונישה האחרים. (ההדגשה שלנו).

דבריו אלה של בית-המשפט העליון בעניין **בוזגלו** יפים, נכונים ושיימים גם במקרה שבפניו. נזכר, כי בהתאם להלכת כתבי ח'יבים להתקיים, לצורך הימנע מהרשעה, שני הגורמים **במצטבר**, דהיינו, שההרשעה עלולה לפגוע פגעה חמורה בשיקום הנאשם, וכן סוג העבירה מאפשר לוותר במקרה המסוים על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי העונישה האחרים. במקרה שבפניו, נכון העבירות בהן הורשע המערער, לא ניתן לוותר על הרשעתו.

כ"ח. לא זו אף זו: לא שוכנענו מטענת המערער שההרשעה עלולה לפגוע בשיקומו בשים לב לרצונו לעובוד כמתווך או אם ירצה בעתיד ללמידה מקצוע אחר, וכן למטרת שידוכים.

אכן, בתסקירו מיום 18.6.2018 המליך שירות המבחן על הימנע מהרשעה ואולם, כאמור, המלצתו של שירות המבחן אינה מחייבת את בית-המשפט אשר חייב להציב לנגד עינו נתונים רלוונטיים נוספים וליתן משקל למהות העבירה ולאינטראס הציבורי הכלל.

עיננו בדברי כב' הנשיא מ. שмагר ז"ל ב-ע"פ 344/81 מדינת ישראל נ' שחר סgal, פ"ד לה(4) 313 בעמ' 318:

"שיקolio של שירות המבחן למבוגרים אינם חופפים בהכרח את שיקolio של בית המשפט, וזאת, בין היתר, מאחר שהוא אינו מופקד על הראיה הכלולתי, הבוחנת גם את אלמנט ההרטעה הכללי ונתונים היוצאים באלה. לכן, אין לבוא בטרונה אל שירות המבחן, אם הוא נתון דעתו, בעיקר לאינטראס האיש של הנאשם, ואף מוקן להציג הצעות לשיקום, המעווגנות, לעיתים, בהערכתה ובהתאםות ותו לא. השירות רואה את עיקר מעיניו במצוות של היבט מוגדר של הנתונים, הנאספים לקראת החקירה השיפוטית, ובית המשפט הוא שיזכר את האיזון הנאות בין הנתונים השונים ומופקד על ראייתו של השלם להבדיל מן הקטוע או המקוטע. מכאן כי אל הדברים, העולים מן התסקיר, מצטרפים, בדרך כלל, נתונים רלוונטיים נוספים, המשמשיםיסודות לשיקolio של בית המשפט, כגון מהות העבירה, הלקחים לגבי האיש ומעשו, כפי שהם מתגבשים בראיותו של בית המשפט וועוד**** (ההדגשה שלנו).

וcn רע"פ 3515/09 פDAL נ' מדינת ישראל (21.5.09):

"מייחס אני חשיבות רבה להמלצת שירות המבחן, אך כפי שצווין לא פעם בעבר, המלצה זו היא חלק מתמונה כוללת שיש בה רכיבים שונים. שירות המבחן, זרוע חשובה בעבודתו של בית- המשפט, נדרש בראש ובראשונה לפרט שלפנינו, על בית-המשפט לשרטט את התמונה מכלולה ולשקללה....".

כ"ט. אין בידינו לקבל את טענת המערער לפיה ראוי לבטל את הרשותו שם לא כן תיפגע אפרותו לקבל רישיון כמתווך, או לעסוק בעתיד במקצוע המשפטים.

נקודת המוצא היא שהמאסדר הוא המוסמך לקבוע את כשרותו של מי שմבקש לעסוק במקצוע זה או אחר.

בצדק הפנה בית-משפט קמא לחוק המתוארים במרקען, התשנ"ו-1996. סעיף 5 בחוק קובע את התנאים לקבלת רישיון לעסוק בתיווך מקרקעין.

סעיף 5(א)(4) קובע, שאחד התנאים לקבלת רישיון כאמור הוא מי:

"שלא הורשע בעבירה שמפתחה, חומרתה ונסיבותה אין הוא רשאי לשמש מתווך מקרקעין".

סעיף 5(ג) קובע כי: "סירב הרשם ליתן לבקשת רישיון או ביטל את רישיונו יודיע לו את נימוקיו בכתב, ואם סירב ליתן רישיון בשל תנאי כאמור בסעיף קטן א(4) - יתן לאומו אדם הזדמנות להשמיע את טענותיו בפניו".

לכן, כפי שצווין בית-משפט קמא (עמ' 20 רישא של פסק הדין), אין מדובר בהוראה הפויסת החלטית את המערער מלקבול רישיון תיווך אלא שניתנית אפשרות לumarur להשמי במידת הצורך את טענותיו במטרה לשכנע את הרשם לפי חוק המתוארים למרקען שהוא רשאי לשמש כמתווך.

ל. הוראות דומות על-פיهن מוסדרת סוגית הרישוי לעסוק במקצועות חופשיים קיימות בדברי חקיקה נוספת.

כך, למשל, קובע סעיף 44(א) של חוק לשכת עורכי הדין, התשכ"א-1961, שם מועמד לחברות בלשכה הורשע בעבירה פלילית שיש בה בנסיבות העניין מסוים קלון, והלשכה סבורה שנוכח הרשעה זו אין הוא ראוי לשמש עורך דין, רשות הלשכה שלא קיבלו חבר הלשכה, וזאת לאחר שניתנית למועמד הזדמנות להעלות את טענותיו בפניו.

עו"נ: רע"פ 3515/09 פDAL נ' מדינת ישראל, פסקה ח' (21.5.09), וכן: ע"פ (מחוזי חיפה) 2794/07 סלאמה סלים נ' מדינת ישראל (21.2.08).

ל"א. סעיף 4(ב) של חוק רואי חשבון, התשט"ז-1955, קובע, שמועצת רואי החשבון רשאית לסרב לתת רישיון לראית חשבון לבקשתם אם הוא הורשע בעבירה פלילתית או בעבירה משמעת שਮפתה, חומרתה או נסיבותיה אין הוא ראוי לשמש רואי חשבון וזאת לאחר שנתנה לו הזדמנות להעלות את טענותיו בפניה.

עו"נ: ע"פ (מחוזי חיפה) 2729/07 מדינת ישראל נ' זחalker (22.1.08).

ל"ב. אין מקום לכך שבית המשפט יבוא בנסיבות של המאסדר, ובוודאי הוא כך מקום בו קיים חוק המKENNA שיקול דעת למאסדר לקבוע האם לסרב לבקשתו של מועמד שהורשע בפלילים, אם לאו, וזאת בשיט לב מהות הרשעה וחומרתה.

נזכור ונזכיר בעניין זה את דברי כב' השופט ג. קרא בעניין **בוזגלו**, בפסקה 9:

"אני סבור כי גם אם עלולה להיפגע יכולת המבקש לשמש כרופא בעתיד, אך בית-משפט קמא בכך שהותיר את הדיון בדבר בידי הגורם המוסמך (...) הדבר עלולה בקנה אחד עם האינטראקציוני שכן משנמצא כי אדם ביצע עבירה פלילתית שעוללה להשפיע על כשרותו לעסוק במקצוע מסויים מן הרואי כי הדבר יבחן על ידי הגורמים המתאים" (ההדגשה שלנו).

ל"ג. בנוסף, כי במהלך הדיון שהתקיים בפנינו הגיע הסנגור לעיונו דפים מתוך הפיסבוק של המערער שמננו עליה על-פני הדברים שבפועל עובד המערער במסגרת משרד תיירות. כך גם עליה מדברי המערער עצמו בעמ' 3 לפורת: **"והתחלתי לעבוד בתיווך ולגלוות את הנסיבות שלי בתחום שהוא רחוב..."** ודברים אלה מצביעים לכואורה על-כך שלא קיימת "פגיעה חמורה בשיקום הנאשם".

ל"ד. עוד מפנים אנו לדברי כב' השופטת (בדימוס) א. פרוקצ'יה ב-ע"פ 9893/06 **אסנת אלון לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07):

"אין להוציא מכלל אפשרות כי הגורם המושיק, בשוקלו את שיקוליו לעניין העסקה, היה שוקל לנוגם את אופי המעשים שבוצעו בידי המערערת, אף בנסיבות משאלת הרשעה, ואפשר שעצם האירועים עצם היו עומדים בסיסוד שיקול הדעת המופעל, ואם אכן כך הדבר, אפשר כי לצורך הקשר זה, שאלת אי-ההרשעה הייתה מאבדת במידה-מה מחשיבותה" (ההדגשה שלנו).

ל"ה. במהלך הדיון בפנינו העלה הסנגור גם את הטענה לפיה עלולה הרשעה לפגוע למעערער בסיכון

השידוכים שלו (עמ' 3 לפנות' ש' 7) ואולם, סבורים אנו, שאין זה ראוי להסתיר את העבירות שביצע המערער, מקום בו ראוי שדווקא תהא שkeitot, על ידי הימנע מהרשעה, מקום בו בית-המשפט סבור כי מהות העבירה והאינטראס הציבורי, מחייבים הרשעה.

נציין עוד, לצד מסקנתנו (המצדקת) של בית משפט קמא לפיה בנסיבות העניין אין להימנע מהרשעתו של המערער בגין העבירות אותן ביצע, ראה בית-משפט קמא לנכון ליתן משקל רב לגילו הצער של המערער, העדר הרשותות קודמות, נטילת אחירותו מצד עבירות שביצע, השינוי שהחל בחיו מאז מעברו, ושיתוף הפעולה שלו עם שירות המבחן, והדבר בא לידי ביטוי בכך שבית משפט קמא הלך כברת דרך של ממש לקראת המערער, סטה במידה ניכרת לקולא ממתחם העניינה, אף נמנע מלהתיל עליו מאסר לריצוי בעבודות שירות אלא הסתפק במאסר מותנה, קנס, צו מב奸 ל-18 חודשים ו-250 שעות של"צ.

גזר הדין של בית-משפט קמא יש בו כדי לעודד את המערער להמשיך בדרך השיקומית בה הוא הולך כיום ולהתמיד במסלול החיים הנורטטיבי. ראוי, שהמערער ינצל היטב את ההזדמנויות שניתנה לו.

ל"ג. על-יסוד כל האמור לעיל, מסקנתנו היא שלא נפלה שגגה בפסק-דיןו של בית-משפט קמא, ולפיכך אנו מורים על דוחיתו של העורו.

בא כוחם של שני הצדדים נתנו את הסכמתם לכך שפסק הדין יומצא להם בדואר והם גם יכולים לצפות בו בנט המשפט ללא צורך בהופעה לשימושו.

זכירות בית-המשפט תמציא את העתק פסק הדין לבאי כוחם של שני הצדדים בדואר רשום.

הסגורור יביא את פסק הדין לידיית מרשו-המערער.

כמו-כן מורים אנו שזכירות בית-המשפט תמציא את העתק פסק דין לשירות המבחן למבוגרים.

ניתן היום, י"ח חשוון תשפ"א, 05 נובמבר 2020, בהעדר הצדדים.

שי שטמר, שופט
עמיתה

א' דגן, שופט

י' גריל, שופט עמית
[אב"ד]